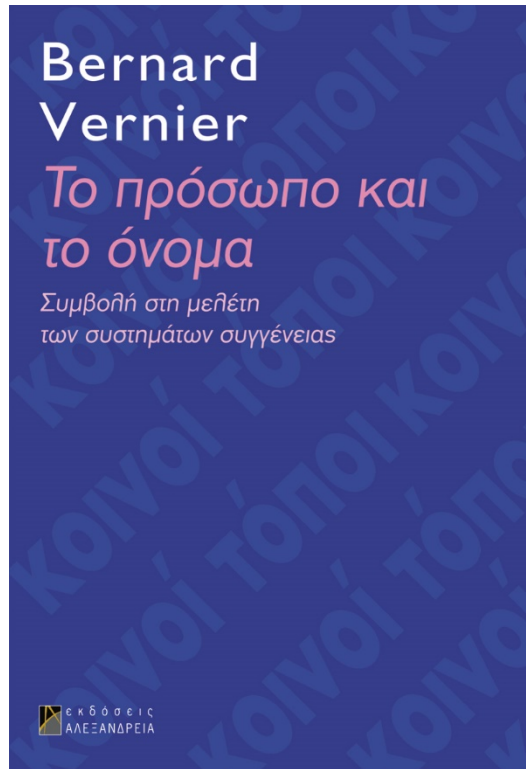

-ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ-

Bernard Vernier

**Το πρόσωπο και
το όνομα**

**Συμβολή στη μελέτη των
συστημάτων συγγένειας**

Μετάφραση: Ευγενία Τσελέντη

Σειρά: Κοινοί Τόποι

ISBN: 978-960-221-555-5, σελ. 279,
σχ. 14x21, α' έκδοση Νοέμβριος 2012,
τιμή 20,00 € (χωρίς ΦΠΑ)

Όταν λέμε ότι ένα παιδί μοιάζει στον πατέρα του, ενώ ένα άλλο μοιάζει στη μητέρα του, εκφέρουμε άραγε μια κρίση αντικειμενική ή υποκειμενική; Το βιβλίο αυτό εξετάζει την κοινωνική γένεση των κρίσεων σχετικά με την οικογενειακή ομοιότητα.

Στην ελληνική Κάρπαθο θεωρείται πάντα ότι η πρωτότοκη κόρη μοιάζει στον πατέρα της και ο πρωτότοκος γιος στη μητέρα του. Όμως στα νησιά Τρόμπριαντ της Μελανησίας όλα τα παιδιά μοιάζουν στον πατέρα και κανένα στη μητέρα. Στους Κατσίν της Βιρμανίας αντίθετα θεωρείται πως όλα τα παιδιά μοιάζουν στη μητέρα τους. Στο νησί Ντζέρμπα της Τυνησίας το παιδί μοιάζει σε ό,τι κοιτάζει έντονα η μητέρα του όταν είναι έγκυος. Στη Γαλλία, σε οικογένειες δύο παιδιών, ιδίως αν αυτά είναι του ίδιου φύλου, όταν το πρώτο μοιάζει στον πατέρα, το δεύτερο μοιάζει συνήθως στη μητέρα, και αντίστροφα. Σε ορισμένες κοινωνίες το παιδί μοιάζει συχνά σ' εκείνον του οποίου φέρει το όνομα. Εν τέλει μπορούμε να πούμε ότι τα συστήματα συγγένειας διακρίνονται χαρακτηριστικά από τον τρόπο με τον οποίο συνδέουν μέσω του ονόματος ή/και της ομοιότητας κατηγορίες παιδιών με κατηγορίες γονέων, ζωντανών ή πεθαμένων, υπάγοντας σ' αυτή τη σχέση όλα τα παιδιά ή μόνο ορισμένα απ' αυτά.

Οι κανόνες της ομοιότητας και οι κανόνες της ονοματοθεσίας συνιστούν δύο συμβολικούς τρόπους ιδιοποίησης των παιδιών και παίζουν σημαντικό ρόλο στην συναισθηματική οικονομία της οικογένειας.

Μαθητής του Πιερ Μπουρντιέ, ο **Bernard Vernier** διεξήγαγε τις έρευνές του για τις οικογενειακές δομές κυρίως στην αγροτική Ελλάδα (βλ. και τη μελέτη του *Η κοινωνική γένεση των αισθημάτων. Πρωτότοκοι και υστερότοκοι στην Κάρπαθο, Αλεξάνδρεια*), αλλά και στην Τυνησία, τη Νιγηρία και τη Γαλλία.